

STADSLEVEN

Wilt u reageren. Tips?
Mail: ac.stadsleven@ad.nl

WICHARD
MAASSEN

Na jaren van zwijgen kwamen de woorden

Eddy Karrenbelt is ambtenaar; een functie die bij welhaast iedereen pavloviaanse reacties oproept. Oog in oog met hem krijg je daarom het gevoel freudiaans genept te worden. Het hoofd van de sociale dienst in Amersfoort is namelijk óók dichter, singer-songwriter én coach annex masseur.

Onlangs heeft Eddy (55) een poëziebundel in eigen beheer uitgebracht, met de titel *Dat wat is*. In de uiterst gevoelige gedichten, waaruit een groot inlevingsvermogen spreekt, spaart hij zichzelf niet, zoals meteen al blijkt uit het openingsgedicht: 'niets/komt uit mijn handen/elke keer/als ik kijk/schrap ik/niets blijft/niets/komt uit mijn handen'.

In psychologische termen gesproken: de totstandkoming van het boekje was, Eddy's moeizame relatie tot 'het woord' in ogenschouw genomen, een behoorlijke zelfoverwinning. Geïnspireerd door Donovan en Dylan koos hij rond z'n 14de eerst voor de muziek. „Ik kom uit een aliterair gezin. Ik was me ervan bewust dat woorden gewicht hebben, gewogen worden. Ik begreep dat je niet zomaar alles kunt zeggen en schrijven. Dat heeft me in de puberteit doen zwijgen.”

Hij beschouwt zichzelf trouwens nog altijd niet als dichter, dat wil zeggen: vergeleken met *echte* dichters. Op de eerste plaats voelt Eddy zich liedjesschrijver, met een repertoire dat inmiddels zo'n zeventig stukken telt. Uit een hoes haalt hij een akoestische gitaar en begint in een hoekje van stadscafé de Ober-
vant een lied te zingen: 'Ben ik soms stom, soms slim, soms helder, een schim'.

Alsof je Boudewijn de Groot hoort. Eddy sluit niet uit dat hij in de toekomst ook op congressen voor vakbroeders zijn muzikale stem laat horen. In lezingen verbond hij eerder al poëzie met leiderschap. In beide gevallen, legt hij uit, gaat het immers om het verbinden van verstand met gevoel.

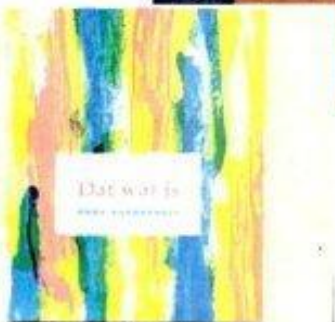
Eddy heeft een opvallende carrière doorlopen. Hij werd opgeleid als bouwkundige en was projectleider onder wethouder Asselbergs, de architect van de grootscheepse

Eddy Karrenbelt, een dichtende en musicerende ambtenaar. 'Het gaat om het verbinden van verstand en gevoel.'

FOTO'S AD

Inzet: de cover van Eddy's gedichtenbundel.

stadsvernieuwing. Een kleine tien jaar terug verhuisde hij naar de sociale dienst. „Dat lijkt vreemd, maar is het niet. Ik ben altijd geïnteresseerd geweest in mensen. Als jongen had ik ook een fascinatie voor de natuur. Inmiddels ben ik vogelaar en nestenbeschermers.”

Wat hem betreft, gaat het niet om de baas van de instelling. Iedereen moet verantwoordelijkheid nemen, zegt hij. „Dat lijkt vanzelfsprekend. Maar aan de andere kant zijn er zó veel 'cijfergestuurde' organisaties

waar de betrokkenheid ontbreekt.” Kennelijk werkt die 'humane' aanpak: de sociale dienst in Amersfoort werd al twee keer tot beste van Nederland gekozen.

Je vraagt je trouwens af waar hij de tijd vandaan haalt om er ook nog een privépraktijk op na te houden. Glimlachend: „Een kwestie van plannen.”

Bovendien krijgt hij van zijn bijbaan veel energie. „Je hoort levensverhalen, waarnaast je je eigen ervaring kunt zetten.”

Zijn geluid klinkt harmonieus, maar er was een tijd dat de balans ontbrak bij de beminnelijke en bedachtzame ambtenaar. Net na z'n 30ste had Eddy veel last van span-

ning in leven en werk en wendde hij zich tot een coach, die ook massages gaf. Een eureka-moment.

Voor Eddy bestaat er nauwelijks verschil tussen het begeleiden en masseren van onrustige kinderen, journalisten of leraren, om maar een greep te doen uit zijn cliëntèle, en coaching van medewerkers op het stadhuis. „Hoe drukker je het hebt, des te meer aandacht je moet besteden aan de balans. Ik doe dat middels liedjes en gedichten.”

(Alles heeft z'n plaats/iedereen z'n plek/als jij een beetje duwt/ik een beetje trek.)

De gedichtenbundel is verkrijgbaar via www.praktijkvoorbe-wustwording.com.